

ת"פ 10389/03/15 - מדינת ישראל נגד יוסף ארביב

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 10389-03-15 מדינת ישראל נ' ארביב

22 נובמבר 2016

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

יוסף ארביב

נוכחים:

מטעם המאשימה: מתמחה-שנאן מחמד

מטעם הנאשם: בעצמו, וע"י עו"ד אברהם לנדשטיין

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לא מצאתי כל עילה להוסיף על גזר הדין לאור ההערות של הסנגור מאחר וממילא לא קיבלתי את עמדת המאשימה בנוגע למתחם הענישה.

ניתנה והודעה היום כ"א חשוון תשע"ז, 22/11/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות שעניינן **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ; **תקיפה סתם**, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין וכן **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין. במסגרת הכרעת הדין זוכה הנאשם מעבירות שעניינן תקיפה זקן הגורמת חבלה של ממש ופציעה.

עמוד 1

2. כתב האישום בו הורשע הנאשם מפרט שני אירועים נפרדים שאירעו ביום 13.9.2014. בקליפת אגוז יאמר כי בעת שהנאשם התארח בבית מלון רימונים בטבריה, פנה הנאשם למנהל חדר האוכל מר פ ח (להלן: "המתלונן"), וביקש ממנו כוס נקיה תוך שהוא צועק עליו ומצמיד את פניו אל פניו של המתלונן באופן מאיים, כשאפו כמעט נוגע באפו של המתלונן. באותן נסיבות איים הנאשם על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שאמר לו "אני אהרוג אותך ואני אשבור את כל חדר האוכל", וזאת בכוונה להקניטו או להפחידו, ואף תקף אותו שלא כדין, בכך שדחף אותו באמצעות ידו מתחת לצווארו, והדף אותו לאחור.

3. באותו יום, בשעה 14:40 לערך, בחדר האוכל של המלון, ולאחר שהתגלע ויכוח בין הנאשם לבין מר ח (להלן: "מר א"), שהתארח אף הוא במלון באותה עת, איים הנאשם על מר א בפגיעה שלא כדין בכך שאמר לו "תשתוק אם לא אני אהרוג אותך", וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו. בנוסף, תקף הנאשם את מר א שלא כדין וללא הסכמתו, בכך שהכה בפניו באמצעות ידו הימנית, הכניס את אצבעותיו לעיניו, דחף אותו והפילו ארצה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למר א חבלות של ממש בדמות שפשוף בעין שמאל, שריטות בלחי ימין, שבר בשלושה כתרי שיניים, שריטות בצוואר, סימני חבלה מסביב לעיניים, ופציעה בדמות קרע בתת לחמית עין ימין.

טיעוני הצדדים לעונש :

4. בטיעוניה לעונש, הדגישה **המאשימה** את חומרת האירוע ואת חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם. המאשימה טענה כי הנאשם תקף אנשים שאין לו עמם כל היכרות קודמת, ללא סיבה נראית לעין ועל לא עוול בכפם, ואף איים כי יפגע בהם פגיעה חמורה. כל "חטאם" הסתכם בכך ששהו באותו מלון יחד עם הנאשם. המאשימה ביקשה ליתן משקל רב לחבלות שגרם הנאשם למר א. לטענתה, הנאשם בחר לנהל את ההליך עד תום ולחקור בבית המשפט את המתלוננים ואף עדת ראיה, חולה במחלה קשה, דבר שחייב את בית המשפט והצדדים לגבות עדותה בביתה. לשיטת המאשימה, מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר עד 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לנוכח האמור, בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם ובחומרת מעשיו במקרה דנן, עותרת המאשימה לגזור על הנאשם מאסר לריצוי בפועל ממש ולא בעבודות שירות, וזאת ברף הבינוני של מתחם הענישה המוצע; מאסר מותנה ארוך ומרתיע; קנס כספי מרתיע ופיצוי כספי משמעותי למתלוננים.

5. בפתח טיעוניו טען **הסנגור**, כי עברו הפלילי של הנאשם ישן ולא רלוונטי. לדבריו, מגיליון הרשעותיו של הנאשם ניתן ללמוד כי לפני שנים רבות שינה הנאשם דרכו, הפך לאדם נורמטיבי, איש עסקים לגיטימי, התורם רבות לחברה בעירו ובסביבתו, ומסייע בעיקר לעניים. באשר לעבירות בהן הורשע הנאשם, טען הסנגור כי למתלונן פ לא נגרם כל נזק ממעשה התקיפה. באשר למר א הרי שאף הוא תקף את הנאשם ופצע אותו, דבר אשר הותיר צלקת על אצבעו. לדברי הסנגור אומנם הנאשם בחר לנהל את ההליך עד תום אך במסגרת הכרעת הדין זוכה הנאשם משתי עבירות חמורות. השפעת האלכוהול אותו צרך הנאשם עובר לאירועים בהם הורשע מחייבת אף היא הקלה בעונשו. לשיטתו, מתחם הענישה המוצע על ידי המאשימה אינו הולם את נסיבות המקרה. הסנגור סבר כי יש להפנות את הנאשם לשירות המבחן אשר יבחן את האפשרות לפיה הנאשם יבצע של"צ בעיר מגוריו.

6. **הנאשם** בדברו האחרון חזר והכחיש כי תקף את המתלוננים ואף טען כי מעולם לא תקף איש. עם זאת אישר כי ייתכן והוא קצת עצבני, כהגדרתו. הנאשם הדגיש את מעשי החסד הרבים שהוא עושה במהלך השנים, אם כי עמד על כך שלא יוצגו לעיון בית המשפט מסמכים בנוגע לכך.

7. בתום טיעוני הצדדים לעונש, ולאחר שדחיתי את בקשת הסנגור להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן לבחינת האפשרות לביצוע של"צ (לנוכח עברו הפלילי, העובדה כי ניהל את ההליך עד תומו ובהיעדרן של צרכי שיקום במקרה זה), הפניתי את הנאשם לממונה על עבודות השירות לבחינת האפשרות לריצוי מאסר בדרך זו.

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 21.11.16, עולה כי הנאשם אכן כשיר לביצוע.

קביעת מתחם הענישה :

8. כידוע, קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים ובחינת נסיבות המקרה :

9. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו מעבירות האלימות בהן הורשע הנאשם הינם החובה לשמור על בטחונו, שלמות גופו, תחושת הביטחון ושלוות נפשו של כל אדם. יפים לעניין זה דברי כב' השופט דנציגר בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' נאסר חסן** (מיום 10.11.09):

"... יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לח ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

וכן ראו האמור בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות..."

המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער".

10. אף עבירת האיומים בה הורשע הנאשם, ביחס לשני המתלוננים, חוקקה לשם שמירה על שלוות נפשו של המאויים (ראו: ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ"ג 373, 378 (6.9.1989)).

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן, בהתאם לנסיבות המקרה**, מובילה למסקנה לפיה עסקינן בפגיעה מוחשית וממשית. הנאשם נהג באלימות, כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול, הכה את המתלוננים ואיים עליהם בפגיעה ממשית. זאת, ללא כל סיבה או טעם, כאשר אין בין הנאשם למתלוננים כל היכרות קודמת, ולא קדם לתקיפה כל קנטור או דין ודברים ביניהם אשר הצדיק תגובה משולחת רסן זו. באירוע הראשון, איים הנאשם, לאחר שצרך אלכוהול, על המתלונן, מנהל חדר האוכל במלון, ואף תקף אותו בעת שהמתלונן ביצע את מלאכתו ובלא שקדמה לתקיפה כל התגרות מצידו כלפי הנאשם. באירוע השני, אשר התרחש זמן קצר לאחר מכן, תקף הנאשם את מר א, אדם מבוגר,

יליד שנת 1945, תקיפה חמורה, אשר אף גרמה לו לחבלות של ממש והותירה את רישומה לאורך זמן. האירועים הללו התרחשו עת שהה הנאשם, יחד עם רבים אחרים, במלון, באירוע לכבוד יוצאי טריפולי, אשר נועד לאחד ולשמח את המשתתפים הרבים בו. דא עקא, במעשיו, העכיר הנאשם ללא ספק את האווירה במקום וגרם לעוגמת נפש רבה לכלל האורחים ועובדי המלון, ובעיקר למתלוננים אשר נפגעו פיסית ממעשיו.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים**, מלמדת כי בתי המשפט הטילו על נאשמים מנעד רחב למדי של עונשים, בהתחשב בנסיבות המקרה ונסיבותיו של הנאשם, כמפורט בדוגמאות שלהלן:

א. רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12); נדחה ערעורו של המערער, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ונדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 8241/13 **ברדה נ' מדינת ישראל** (25.3.14); נדחתה בקשת רשות ערעור של מערער שהורשע בתקיפת הגורמת חבלה של ממש. המערער נדון בבית משפט המחוזי ל-4 חודשי עבודות שירות.

ג. ע"פ (מח' חי') 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.7.13); התקבל ערעור המערער, אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המערער הכה את המתלונן בראשו וגרם לחבלות בפניו. ערכאת הערעור שינתה את הכרעת הדין ולכן אף הקלה בעונשו של המערער והשיתה עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ד. ע"פ (מח' נצ') 47731-04-14 **שתיוי נ' מדינת ישראל** (18.6.2014); הורשע המערער, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. בעניינו נקבע מתחם ענישה שנע בין חודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום גזר על הנאשם, אשר לחובתו לא היו הרשעות קודמות, 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות. ערעורו נדחה.

ה. עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.2014); הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. בית משפט השלום קבע בעניינו מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים, חלקו במצטבר, כך שבסופו של יום הוטלו על המערער 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ערעורו נדחה.

ו. ת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (3.11.13); הורשע הנאשם בעבירת איומים ותקיפה סתם. הנאשם הכה את המתלונן בשלוש מכות אגרופ בפניו ואיים על חברו של המתלונן לבל יספר את שארע. בית המשפט גזר על הנאשם 40 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ז. ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13); הורשע נאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע ויכוח בין הנאשם למתלונן בן ה-65, הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרופ בעינו וגרם לו להמטומה בעין. המערער, אשר היה ללא הרשעות קודמות, נידון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולעונשים נלווים.

ח. ת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (24.2.14); הורשע נאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. במהלך ויכוח בין הנאשם למתלונן הכה הנאשם את המתלונן באמצעות צלחת בראשו וגרם לו לחתך. הנאשם נורמטיבי, ללא הרשעות קודמות. נידון למאסר על תנאי קנס ושל"צ.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן את הדעת אף לנזק שנגרם מביצוען של העבירות. במקרה שלפניי גרם הנאשם במעשיו למר א לחבלות ולשריטות בעינו השמאלית, שריטות בלחי ימין, שבר בשלושה כתרי שיניים, שריטות בצוואר, סימני חבלה מסביב לעיניים ופציעה בדמות קרע בתת לחמית עין ימין. לא התעלמתי מן הפגיעה שנגרמה לנאשם עצמו במהלך אירוע זה, כפי שטען סנגורו. עם זאת, יודגש, כי אלמלא נקט הנאשם באלימות כלפי מר א, ניתן להניח כי לא היה נחבל כלל. החבלה שגרם מר א לנאשם נולדה בעקבות ניסיון שלו להרחיק את הנאשם ולהתגונן מפניו, ולא במטרה לגרום לו לחבלה מכוונת.

14. ב"כ הנאשם טען כי יש לקחת בחשבון את העובדה כי העבירות בוצעו כאשר הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול. בנוגע לשתיית אלכוהול וההתנהגות בה נוקט אדם המצוי תחת השפעת אלכוהול, יפים לעניין זה דברי כב' השופט פוגלמן בע"פ 9356/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21/10/2010) :

"השפעת האלכוהול שלה היה נתון המערער, לפי הטענה, אינה - לטעמי - נסיבה מקלה, השכרות אינה מהווה הגנה, למעט במצב הנדיר והלא שכיח של שכרות שנגרמה שלא מרצונו ומדעתו של הנאשם. אך במצב הדברים הרגיל, כאשר אדם משתכר מרצונו החופשי, קובע המחוקק חזקה משפטית כי מתקיימת בו המחשבה הפלילית הנדרשת לביצוע העבירה. דברים אלה יפים לא רק במישור האחריות הפלילית, כי אם גם בכל שאמור בענישת עבריין שהיה נתון להשפעת אלכוהול (השוו: ע"פ 6656/08 חביבולין נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 6.1.10))."

15. בהתחשב במכלול הנסיבות והשיקולים המפורטים לעיל, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** בגין העבירות בהן הורשע הנאשם הינו החל ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם זה לחומרה, ואף לא לקולא מטעמי שיקום.

קביעת העונש הראוי לנאשם בהתאם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה :

16. בהתאם לסעיף 40 יא', בגזירת עונשו של נאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

א. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת **לפגיעה של העונש בנאשם**; הנאשם יליד 1955, כל עונש קונקרטי שיוטל עליו, גם מאסר שירוצה בעבודות שירות, יש בו כדי לפגוע ולשבש את שגרת חייו.

ב. ראוי ליתן משקל לעובדה כי הנאשם לא הודה במיוחס לו ואף ניהל הליך משפטי ארוך. הנאשם הכחיש את המיוחס לו גם בשלב הטיעונים לעונש ולא שמעתי מפיו דבר, לרבות חרטה או למצער הבנה והפנמה של חומרת מעשיו

או הזדהות ואמפתיה מסוימת עם המתלוננים. לנוכח האמור, מאחר והנאשם מימש את זכותו לניהול הליך עד תומו, לא עומדת לו הזכות להקלה הניתנת למי אשר הודה וחסך זמן שיפוטי נכבד. אף זיכוי הנאשם משתי עבירות שיוחסו לו בכתב האישום המקורי אין בה כדי לסייע לנאשם בהקשר זה. זיכוי זה הינו תולדה של שיקולים משפטיים גרידא, ולא בשל קביעה לפיה הנאשם לא ביצע מעשה זה או אחר מן המעשים שיוחסו לו בכתב האישום.

ג. לנאשם 13 הרשעות קודמות, רובן ככולן ישנות (עד שנת 2004). עם זאת, בחודש ינואר 2016, הורשע הנאשם בגין החזקה ושימוש בסמים מסוכנים, איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונדון למאסר מותנה וקנס כספי, בגין עבירות אשר בוצעו בשנת 2014. מגיליון הרשעותיו של הנאשם ניתן ללמוד כי אין זו הפעם הראשונה בה נוקט הנאשם באלימות כלפי זולתו. התנהלותו האגרסיבית באה לידי ביטוי אף במהלך ניהול ההליכים בתיק זה, עת הרים קולו למשמע חלק משאלותיו של התובע, ואף התבטא כלפיו בצורה תקיפה ובלתי ראויה (כפי שאף העיד הנאשם על עצמו כמי שלעיתים אינו שולט על מוצא פיו). אף אם טענתו לפיה בשנים האחרונות שינה דרכו ונוהג הוא לסייע ולתמוך בנזקקים הינה נכונה, לא ניתן להתעלם מעברו ומהתנהלותו. על אף האמור, ולנוכח העובדה כי מרבית הרשעותיו ישנות מאוד, אינני סבור כי יש להעניק להן משקל בכורה או מכריע בגזירת עונשו של הנאשם.

ד. יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד והרבים** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות. על העונש במקרה זה לבטא סלידתו של בית המשפט מפגיעה פיזית ומילולית באחר, על לא עוול בכפו. לכן, נסיבותיו האישיות של הנאשם צריכות לסגת בפני שיקולי הגמול וההרתעה, ולנוכח האמור עתירת סנגורו להסתפק במקרה דנן בשירות לתועלת הציבור אינה במקומה ואין בה כדי להלום את חומרת מעשיו של הנאשם.

17. על כן סבורני, כי יש לגזור על הנאשם עונש אשר מחד יהא בו כדי להלום את חומרת העבירות ואת החבלות שגרם לאחר ולהעביר לנאשם מסר ברור לפיו נקיטת אלימות מצידו תגרור תגובה עונשית הולמת, ומאידך עונש אשר יהא בו כדי להתחשב בחלופי הזמן מאז האירועים בהם הורשע הנאשם, ובעובדה כי עד להרשעתו הקודמת בתחילת שנת 2016, במשך שנים ארוכות לא הורשע הנאשם בפלילים.

סוף דבר :

18. אשר על-כן, ובהתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **ארבעה חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.**

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 22.1.2017.

הובהר לנאשם כי במידה ולא יעמוד בתנאים ובדרישות של מסגרת זו וכי כל הפרה של התנאים או של הנחיות הממונה על עבודות השירות, יובילו להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולנקיטת צעדים

נוספים כלפיו.

- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע, כנגד גוף, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.
- ד. פיצוי בסך של 1,000 ₪ למתלונן פ ח, וכן פיצוי בסך של 3,000 ₪ למתלונן ח א.
- הנאשם יפקיד את סכום הפיצוי הכולל ב-5 תשלומים שווים ורצופים. הראשון ביום 1.1.17 והיתרה בכל 1 לכל חודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד התשלומים יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.
- ה. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה בה הורשע למשך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על הסך של 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

מזכירות בית המשפט תעביר העתק מגזר דין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"א חשוון
תשע"ז, 22/11/2016 במעמד
הנוכחים.
יריב נבון, שופט